

kapitola 23

Jak dnes ventiluješ nápad do hotové věci?

Jediné slovo do černého okna

Otevřu terminál, napíšu **claude** a česky poprosím o pexeso s osmi páry, skóre a tlačítkem Nová hra.

Za pár desítek vteřin hra běží. **Nenapsal jsem ani jednu závorku.**

Nestal se zázrak — stalo se něco lepšího: bylo to vidět. Plán, sáhnutí po nástroji, rozdíl řádek po řádku.

Anatomie jednoho sezení

Ať sedíš u kteréhokoli agenta, pohyb má vždy tutéž kostru — pět kroků dokola:

`prompt` · `plán` · `nástroje` · `diff` · `commit`

Kroky **1 a 5 jsou tvoje** — položit úlohu a rozhodnout, že je to dost dobré. Uprostřed pracuje stroj. **Diff** je nejdůležitější okno: tady přestáváš věřit a začínáš ověřovat.

Dvě dílny podle toho, kde agent bydlí

- **Terminál** (Claude Code, Codex, Antigravity): jen konverzace a nářadí, po kterém agent sahá.
- **Editor** (Cursor, Copilot): okno s panely a agentem — když se učíš a chceš kód pod očima.
- Volíš **nástroj k úloze**, ne úlohu k nástroji — kontext žije v textovém souboru, git je společný.

Proč terminál, když chceš skládat

Vzpomeň na Excel noc: najdi | seřad' | spočítej. Roura se skládá, klikání ne.

Terminálový agent je další článek do roury — jeho výstup je vstup dalšího kroku:

```
claude -p „přidej test“ && git commit
```

Editorový klik na „Generuj“ nemá výstup. Je to konec cesty, ne článek.

Prožen to detektorem

Prožeh každý „revoluční“ nástroj detektorem **Whitehouse / Kelvin** z druhé kapitoly.

Generovat kód za minutu je **síla** — Whitehousovo napětí, svůdné a laciné.

Diff, plán, commit jsou přístroje na měření — Kelvinův galvanometr.

Test není „jak rychle generuje“, ale „dovolí mi ověřit, co udělalo“.

„Jak bych poznal, že se pletu?„

U příštího nástroje, co „píše kód za tebe“: nezkoumej rychlost — najdi, kde ti ukáže diff.

Když tah po tahu předloží, co změnil, obstál. Když jen vysype výsledek, couvni.